နိဒါန်း

"ဗူးဂဲ(လ်)ဆတ်အင်ဂျင်"ထဲ အာဏာရှင်တို့နှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်များကို ရိုက်ထည့်လိုက်ပါလျှင် ပြည်သူလူထုကို တရားလက်လွတ် အုပ်ချုပ်၍ မတော်မတရား နှိပ်စက်ညှင်းပန်းခဲ့သော ပဒေသရာဇ်မင်းဆိုးမင်းညစ်နှင့် အာဏာရှင်ကြီးတွေအကြောင်း၊ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ တသီတတန်းကြီး တက်လာပါလိမ့်မည်။ ယင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်နိုင်ငံနေရာ တော်တော်များများတွင် ဖွင့်ထားသော Barne and Noble စာအုပ်ဆိုင်လုပ်ငန်းကလည်း "အာဏာရှင်နှင့် ဖက်ဆစ်"ဆိုသော ဝက်ဆိုက်တင်ထားရာ ဤ၌ ကမ္ဘာ့အာဏာရှင်ကြီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအစုံစုံတို့ကို တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

ဟစ်တလာ၊ စတာလင်၊ ဩဂတ်စတိုပီနိုချက်မှသည် မိလိုဆီးဗစ် စသည်အားဖြင့် အာဏာရှင်လက်ဟောင်း၊ လက်သစ်ကြီးတို့၏ ဘဝအကြောင်းစာအုပ်တွေ ရှာဖွေနိုင်သလို နိုင်ငံတကာ ရာဇဝတ်မှုခုံရုံးနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတို့က အစုလိုက်အပြုံလိုက် လူသတ်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုထားသော ဆူဒန်မှ အိုမာအယ်ဘာရှားနှင့် ယူဂန်ဒါမှ လူသားစား၊ သားသတ်သမားကြီး အယ်ဒီအာမင်တို့ အပါအဝင် လောလောလတ်လတ် အသက်ရှင်နေဆဲ၊ ကမ္ဘာ့အာဏာရှင်ကြီး အယောက် ၂၀ အကြောင်း အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြထားသော စာအုပ်လည်း ရှိပါသေးသည်။

သုတေသီ၊ စာရေးဆရာနှင့် ဂျာနယ်လစ်များ၊ အစိုးရနှင့် သဘောထားကွဲလွဲသူ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ စူးစိုက်အားထုတ်မှုတို့ကြောင့် ယခုအခါ ကမ္ဘာကြီးကား အာဏာရှင်တို့ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ယုတ်မာရက်စက်မှုအပေါင်းကို သိမြင်နားလည်လာကြလေပြီ။ လူသားမျိုးနွယ်တို့အပေါ် ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ၎င်းတို့၏ ရာဇဝတ်မှု အစုစုတို့ကို ကမ္ဘာ့မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပြီး ဆိုခဲ့သလို အဖြစ်ဆိုးတွေနှင့် နောက်နောင် မကြုံရလေအောင် အတားအဆီး အရံအတားတွေအတွက် ကြိုတင်သတိပြုစရာတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင်၊ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတို့ကို ဆန်းစစ်လေ့လာဖို့ရာအတွက် နိုင်ငံတကာ မျက်စိအောက်က ပျောက်နေသေးသူ တစ်ယောက်သော အာဏာရှင်ကြီးက ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ ထိုသူကား မြန်မာပြည်မှ စစ်အာဏာရှင်ကြီး ဦးသန်းရွှေပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်ကို နှစ်ပေါင်း ၂၀ နီးပါး ချုပ်ကိုင်ခဲ့သော်လည်း သူနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းပေးပို့ချက် အနည်းငယ်နှင့် ဝက်ဆိုက်စာမျက်နှာအချို့သာ တွေ့ရပြီး၊ စာအုပ်စာတမ်း (သို့) ဗီဒီယိုမှတ်တမ်းဟူ၍ မရှိသေး။ ၎င်းအနေနှင့် မိလိုဆီးဗစ်နှင့် အယ်ဘာရှားတို့လို ရာဇဝတ်ကြီးတွေ ကျူးလွန်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါလျက် ယနေ့အထိ သူ့ကို ကမ္ဘာကြီးက မသိကြသေး။

အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုတို့ကို စောင့်ကြည့်လေ့လာခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂ၏ စာရင်းထုတ်ပြန်ချက်အရ အန္တရာယ်အရှိဆုံး ဒီးဆော်ထားသော ထိပ်ဆုံးနိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံအနက် မြန်မာနိုင်ငံကား ဆူဒန်နိုင်ငံနှင့်အတူ လက်ရည်တပြင်တည်း သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ အလားတူ လူနည်းစုအခွင့်အရေးအဖွဲ့၏ ထုတ်ပြန်ချက်အရ တိုင်းရင်းသားလူနည်းစု အဘက်ဘက် လုံခြုံရေးတို့ ခြိမ်းခြောက်ခံနေသော ထိပ်ဆုံး ၅ နိုင်ငံတွင် ပါဝင်နေသလို နလံမထူနိုင်ငံများ အညွှန်းကိန်းအရဆိုလျှင်လည်း ၁၃ နိုင်ငံအနက် မြန်မာကား ပါကစ္စတန်နှင့် ဟိုက်တီတို့အောက် မြောက်ကိုရီးယားအထက်တွင် ကောင်းစွာ နေရာယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဤတွင်မကသေးပါ၊ The Heritage Foundation ၏ လေ့လာထားသော စီးပွားရေး လွတ်လပ်မှု အညွှန်းကိန်းအရ စီးပွားရေးတွင် အချုပ်ချယ်ဆုံးနိုင်ငံ ၅ တွင် လည်းကောင်း U.S State Department ၏ အကိုးအကားအရ ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ကို ဖောက်ဖျက်ရာတွင် အဆိုးဝါးဆုံးနိုင်ငံများ အမည်ပေါက်ခဲ့သလို နယ်စည်းမခြားသတင်းထောက်များအဖွဲ့၏ သတင်းလွတ်လပ်ခွင့် အညွှန်းကိန်းများအရလည်း ၁၇၅ နိုင်ငံအနက် ၁၇၁ နေရာရခဲ့ပြီး၊ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် လွတ်လပ်မှု (သို့) လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်လေ့လာ ဆန်းစစ်မှုများတွင် မြန်မာကား ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ချိုးဖောက်နေသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် တွေ့ရတတ်ပါသည်။

မြန်မာနှင့်ပတ်သက်၍ အကြားအမြင် နည်းသူတို့အဖို့ မြန်မာအစိုးရကို စစ်အစိုးရ (သို့) အာဏာသိမ်းအစိုးရအဖြစ် သိထားခဲ့ကြသော်လည်း ယခုစာအုပ်တွင် အကိုးအကားပြုထားသော သတင်းအရင်းအမြစ်များအရ မြန်မာအစိုးရအဖွဲ့ ဆိုသည်ကား ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို စုပေါင်းတိုင်ပင် ချမှတ်သော အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကား မဟုတ်တော့။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်မှ စ၍ နိုင်ငံတော်အာဏာအရပ်ရပ်ကို ဦးသန်းရွှေ တစ်ဦးတည်း ချုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ ဦးသန်းရွှေကား မြန်မာပြည်၏ အာဏာရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာကာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များမှာမူ သူ၏ ဩဇာရိပ်ကို ခိုခဲ့ရသူတွေချည်း ဖြစ်လာခဲ့ပါ၏။

မြန်မာပြည်တွင် 'ဦးသန်းရွှေ'ဆိုသော အမည်ကား ကြောက်ရွံ့စရာ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ရာနှင့် လှောင်ပြောင်ရယ်မောစရာတွေအဖြစ် ခံစားခဲ့ကြရသည်။ သူသည် စစ်ရာဇဝတ်နှင့် လူသားမျိုးနွယ်ပေါ် ကျူးလွန်ခဲ့သော ရာဇဝတ်မှုတွေ အပါအဝင် လူသားအခွင့်အရေးဖောက်ဖျက်မှု အတော်များများအတွက် အပြစ်ရှိသော စစ်အစိုးရကို ဦးဆောင်ခဲ့သူ၊ ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူတို့ကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့ရုံမက စစ်အစိုးရအတွင်း သူ့ကို အံတုဗလပြုခဲ့သူ ပြိုင်ဘက်တို့ကိုလည်း အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ အနိုင်ယူခဲ့သူ၊ ဩချလောက်အောင် ငွေကြေးအကုန်အကျများစွာနှင့် ဝေးသီခေါင်ဖျား တောကြီးတစ်နေရာတွင် မြို့တစ်မြို့ကို တည်ဆောက်ကာ နိုင်ငံမင်းနေပြည်တော်ကို ပြောင်းရွှေ့၍ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့သူ၊ ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတို့၏ တွက်ချက်မှုဖြင့် အဓိက ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို ချမှတ်ခဲ့သည်ဆိုသော အထောက်အထား အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရသော်လည်း ဟူးရား၊ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်ဆရာတို့ အဟောအပြောကို နာယူတတ်သူအဖြစ် ထင်ရှားသူ၊ သဘာဝဘေးဆိုးကပ်ဆိုးကြီးတစ်ခု ကျရောက်တော့မည့်အကြောင်း အိန္ဒိယမိုးလေဝသဗေဒပညာရှင်များက တလစပ် သတိပေးခဲ့ပါသော်လည်း သူ့ပြည်သူ့ပြည်သားတွေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု တစ်စုံတရာမျှ မလုပ်ခဲ့သူ၊ သို့ပေမယ့် ဘန်ကောက်ပို့(စ်)နှင့် ဝါရှင်တန်ပို့(စ်) သတင်းစာကြီးများ၏အဆိုအရ မုန်တိုင်းလပ်ကြောင်း ကျမည့်နေရာမှ လေတပ်ဂျက်လေယာဉ်များ အပါအဝင်၊ ဦးသန်းရွှေမိသားစုနှင့် ဦးတေဇတို့ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆရသော လေကြောင်းလိုင်းမှ လေယာဉ်တို့ကို ဘေးကင်းရာသို့ ရွှေ့ထားပြီး၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြားမှာ သေကြေပျက်စီး၍ ဒုက္ခတွင်းဆုံးကျနေသော ပြည်သူတို့ကို ပြောင်ပြောင် ထိုင်ကြည့်ခဲ့သူ၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြားက ဒုက္ခဝေနေသူတို့ကို အကူအညီပေးဖို့ ပျက်ကွက်ခဲ့ရုံသာမက၊ နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝိုင်းက ထောက်ပံ့ကူညီမှုတို့ကိုပင် သူ့အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် ကဖျက်ယဖျက် လုပ်ခဲ့သူ၊ မြန်မာနိုင်ငံသားတစ်ယောက်၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ပညာရေးတို့အတွက် စစ်အစိုးရ၏ အသုံးပြုစရိတ်မှာ တစ်ဒေါ်လာမျှပင် မရှိ၊ သို့ပေမယ့် အာဏာရှင်ကြီး၏ သမီးမင်္ဂလာဆောင်တွင်မူ ခရိုနီကြီးများက ဒေါ်လာသန်း ၅၀ မျှ လက်ဖွဲ့စေခဲ့သူ။

ယနေ့ကမ္ဘာတွင် ဦးသန်းရွှေနှင့်အပြိုင် အာဏာရှင်တွေရှိသော်လည်း သူကား အများထက် နာတဖျားသာခဲ့သူ၊ မြောက်ကိုရီးယားမှ ကင်ဂျုံအီးလို ဦးသန်းရွှေသည်လည်း သီးသီးသန့်သန့် နေတတ်သည်။ ပြည်သူတွေ ဒုက္ခဘယ်လောက်ရောက်ရောက် သူနှင့်မဆိုင်သလို တုံ့ဆိုင်သော နေတတ်သည်။ ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံကို အာဖရိက၏ ကျောက်မျက်လည်ရွဲမှာ ကင်မွန်းတပ်ခံခဲ့ရသလို မြန်မာသည်လည်း သဘာဝသယံဇာတတို့ ကြွယ်ဝ၍ တစ်ခါက အာရှ၏ စပါးကျီ ဖြစ်ခဲ့ပါသော်လည်း အဆိုပါ ၂ နိုင်ငံလုံးအား အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့ကြသော အာဏာရှင်ကြီးတွေကြောင့် စီးပွားပျက်ကာ ကမ္ဘာ့သူတောင်းစားနိုင်ငံတွေဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း စက်ဘုမှ ဝါရင့်ခေါင်းဆောင် လင်ကွမ်ယုက မြန်မာ့စီးပွားရေးကို ထုံထုံထိုင်းထိုင်း ဗိုလ်ချုပ်တွေက ဦးဆောင်နေသဖြင့် ငတ်ပြတ်နေသော ပြည်သူတို့ကို ပုန်ကန်ထကြွလာအောင် စစ်အစိုးရက တွန်းပို့နေသည်ဟု မှတ်ချက်ပေးခဲ့သည်။

အသက်ရှင်နေဆဲ အာဏာရှင်တစ်ယောက်အကြောင်းကို စာအုပ်ရေးရသည်မှာ လွယ်ကူသည် မဟုတ်ပါ။ အသက်ရှင်နေသည့်တိုင် လက်လှမ်းမီဖို့ ခက်ခဲသော အတ္ထုပ္ပတ္တိများထဲတွင် ဦးသန်းရွှေလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လူတွေ့မေးမြန်းဖို့ သူ့ထံ ကျွန်ုပ် စာရေး၍ ပန်ကြားခဲ့ပါသော်လည်း လုံးဝ တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ဦးသန်းရွှေအကြောင်းကို ဦးသန်းရွှေဘက်မှ ရှင်းလင်းပြောပြဖို့ သူတို့ကို အခွင့်အရေးပေးခဲ့သော်လည်း သူတို့ဘက်က ယူရကောင်းမှန်း မသိခဲ့ပါ။ အမှန်တကယ်လည်း ဦးသန်းရွှေကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ သိသူ၊ ဦးသန်းရွှေအကြောင်းကို လိုလိုလားလား ပြောပြနိုင်သူ ဆို၍ လက်ချိုးရေရလောက်အောင်ပင် ရှားပါးသည့်ကြားက စစ်ဘက်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးဘက်မှ အရာရှိဟောင်းများနှင့် ပြည်ပရောက် နိုင်ငံရေးသမား အတော်များများကို ရှာဖွေတွေ့၍ သူတို့ဆီက သတင်းအချက်အလက်တို့ကို ရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဦးသန်းရွှေ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာအဆင့်နှင့် အချိန်ကာလအမျိုးမျိုးတွင် တွေ့ဆုံသိကျွမ်းခဲ့ကြသဖြင့် ၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်ရာ အရေးပါသော အကြောင်းချင်းရာ၊ အချက်အလက်တို့ကို ပံ့ပိုးပေးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်အတွက် နောက်ထပ် ကျေးဇူးပြုခဲ့ကြသူများမှာ မြန်မာပြည်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော နိုင်ငံခြားသံမှူးနှင့် သံတမန်များ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် လုပ်ငန်းအရ ဦးသန်းရွှေနှင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံခဲ့ရာမှ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအမြင်တို့ကို ပြန်ပြောပြခဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင် ခေါင်းစားခဲ့ရသော ပြဿနာတစ်ခုမှာ၊ အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်တိုင်းကို ဘယ်လို ချဉ်းကပ်မလဲဆိုသည့် ကိစ္စပဲဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ရာဇဝတ်မှုတို့ကို ကျူးလွန်ရာတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု ယူဆရသော သက်သေသာဓကတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လာသည့်အခါ၊ အဆိုပါကိစ္စရပ်တို့ကို စိတ်ခံစားမှုမပါဘဲ ကိုင်တွယ်ဖို့ ဆိုသည်မှာ ရာနှုန်းပြည့် မဖြစ်နိုင်ပါ။ လူ့အခွင့်အရေး၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီစည်းကမ်းနည်းလမ်းတို့ ဖွံ့ဖြိုးစေချင်သော၊ ပြည်သူလူထုအပေါ် နှိပ်စက်ညှင်းပန်းမှုတို့ကို အဆုံးသတ်စေချင်သော ကျွန်ုပ်တို့လို လူ့အခွင့်အရေးတက်ကြွလှုပ်ရှားသူတစ်ဦးအနေနှင့် ဆိုခဲ့သလို ကိစ္စရပ်တို့တွင် ဆန္ဒကတိ ရှင်းရှင်းနှင့် ရေးသားဖို့ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ပါ။ သို့ရှိသည့်တိုင် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ယခုစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် အတတ်နိုင်ဆုံး မေ့မိဋ္ဌာန်ကျကျ ချိန်ဆခဲ့သလို ကျွန်ုပ်နှင့် သဘောထားကိုက်ညီမှု မရှိသော်လည်း မြန်မာပေါ်လစီရေးရာနှင့် နိုင်ငံရေးအမြင်များ အပါအဝင် မြန်မာ့အရေးအရာတို့ကို ရေးသားထားသော စာအုပ်စာတမ်းတို့ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖတ်ရှုညှိနှိုင်း၍လည်းကောင်း၊ တွေ့ဆုံမေးမြန်း၍လည်းကောင်း တင်ပြထားပါသည်။

ဦးသန်းရွှေ၏ ဘဝအစောပိုင်းကာလနှင့် နိုင်ငံရေးအရ ရှေ့ရောက်လာသော အချိန်ကာလမှ အကြောင်းအချက်အလက်တို့ကို ရှာဖွေ၍ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံသားတစ်ယောက်၏ ဘဝကို ပုံဖော်ရာတွင် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်အတွင်း ဦးသန်းရွှေကိုယ်တိုင် မည်သို့မည်ပုံ အသက်ရှင်သန်၍ အာဏာရှင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဆိုသော အချက်ကို ဖမ်းဆုပ်ပြနိုင်ဖို့ ကြိုးစားထားရာ ဦးသန်းရွှေသည်လည်း ဟစ်တလာ၊ စတာလင်၊ ပီနိုချက်နှင့် မူဂါဘီတို့လို အမြဲတစေ မကောင်းဆိုးဝါး ကောင်ကြီးတစ်ကောင်ကား မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့ ပုံဖော်မည်ဆိုလျှင်လည်း နာမည်ကြီးအောင် (သို့) ပိုက်ဆံရအောင် မဟာအရား ဖန်တီးရေးသားသူသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ စင်စစ် လွန်လွန်ကဲကဲ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းမှာ သူ့ဘဝ၏ အသွင်အပြင်အဖြစ် အစဉ်အမြဲ ရှိခဲ့သည်မဟုတ်သလို လွန်ခဲ့သော နှစ် ၃၀ က သူနှင့် သိကျွမ်းခဲ့သူတို့၏ အဆိုအရ အလယ်အလတ်ရာထူးနှင့် တပ်မှူးတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ဦးသန်းရွှေသည် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းနှင့် အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် လူသိများခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

မူဂါဘီတွင်လည်း အလားတူ စရိုက်လက္ခဏာတို့ရှိပြီး သမ္မတတာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်အစောပိုင်းကာလများက ၎င်းနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့သော ဒင်းနစ်နော်မန်က မူဂါဘီသည် စည်းစနစ်ကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လူအများကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတတ်ကြောင်း၊ သိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုနေထိုင်၍ ပပ,လွှားလွှား မရှိခဲ့ကြောင်း၊ ရေးသားခဲ့သည်။ မူဂါဘီနှင့် ဦးသန်းရွှေတို့တွင် အခြေခံအရ ခြားနားမှုတွေ ရှိသော်လည်း မူဂါဘီ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို သရုပ်ဖော်ထားသော ဒင်းနစ်နော်မန်၏ စကားလုံးများနှင့်ပင် ဦးသန်းရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

"မူဂါဘီသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကြောင့် ဖောက်ပြားခဲ့သူ မဟုတ်သည့်တိုင် အာဏာကိုကား မူးယစ်ခဲ့သဖြင့် ထိုအရာက သူ့ကို အမြဲတစေ လှုံ့ဆော်ပေးနေသည်။"

မူဂါဘီနှင့် ပတ်သက်သော အခြားအထောက်အထားများကလည်း ဦးသန်းရွှေနှင့် တစ်ထေရာတည်း တွေ့ရပြန်ပါသည်။

"မူဂါဘီ၏ နိုင်ငံရေးလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံးကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင် လူပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးမှာ လုံးဝကင်းမဲ့နေပြီး ပါးနပ်သော နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်အဖြစ် တွေ့နိုင်သည်။ သူသည် မသေမပျောက် အသက်ရှင်သန်နိုင်သော်လည်း အလွန်တရာ ရက်စက်သူ၊ ဇင်ဘာဘွေပြည်သူတို့၏ ဒုက္ခသုကတို့ကို သူနှင့် မဆိုင်သလို တသာလာပါနေတတ်သူ၊ သနားဂရုဏာစိတ် မရှိသူဖြစ်သည်"

မူဂါဘီနှင့် ညစာစားခြင်းစာအုပ်တွင်လည်း စာရေးသူ ဟော်ဒီဟော်လန်က "မူဂါဘီသည် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အာဏာလုပွဲများနှင့် ပြဿနာတို့ကို အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားအနိုင်ယူ၍ ပဒေသရာဇ်ဘုရင်တစ်ယောက်လို နေထိုင်ကျင့်ကြံဖို့ အမြဲ ကြိုးစားခဲ့ကြောင်း၊ အလိုလိုက်ထား၍ ပျက်စီးနေသော ကလေးတစ်ယောက်လို စိတ်ထင်ရာလုပ်တတ်ကြောင်း" ဖော်ပြထားရာ သူတို့နှစ်ဦး၏ တူညီသော လောကအမြင်ကား လောကကြီးကို လက်သီးဆုပ်ပြီး ယခုလို စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့ကြပုံရသည်။

"ငါလုပ်ချင်တာလုပ်မယ်၊ ငါ့ကိုမင်း တားလို့မရဘူး။
မင်းတို့ မပေးရင် ငါ့နည်းနဲ့ငါ ရအောင်ယူပြမယ်၊ ငါဘာလဲဆို
တာ မင်းတို့သိရမယ်"

အမှန်ကား ထိုသူတို့၏ အာဏာအလိုရမ္မက်ကြီးခဲ့ကြသည်ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ကြသည်တို့ကား၊ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး ဂဲဆိုးမိုးမှောင်ကျ၍ လူ့အသက်များ သေကြေခဲ့ကြသည်သာမကပါ၊ အမှန်နှင့် အမှား၊ တရားမျှတမှုနှင့် အဓမ္မ စသည် အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့အပေါ် လူတို့၏ သဘောပေါက်နားလည်မှုများကိုပါ ဖျက်စီးပစ်ခဲ့ကြပါသည်။ မှန်ခြင်း၊ မှားခြင်းဟူသော အဓိပ္ပါယ်သတ်မှတ်ချက်မှာ အလွန်တရာ ရှုပ်ထွေးလှသည်ဖြစ်၍ ကျင့်ဝတ်ကိစ္စတို့တွင် ဝေဝါးစေပါသည်။ လူသားတိုင်း၏ နှလုံးသားထဲတွင် ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်တရားတို့ကို မျဉ်းလေးတစ်ကြောင်းတည်းနှင့် ကန့်သတ်ထားသည်ဟူသော စကားမှာ အလက်ဇန်းဒါး ဆိုဇင်နစ်ဇင်အတွက် မှန်ကန်နေရာ၊ ဦးသန်းရွှေအနေနှင့်လည်း သူပြုလုပ်ခဲ့သော အပြုအမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ကျင့်တရားအရ အမှန်အမှားတို့ကို မစဉ်းစားဘဲသော်လည်းကောင်း၊ မသိဟန်ဆောင်၍သော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် မှန်ကန်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိကောင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်စရာ ရှိပါသည်။

မူလက ရိုးရိုးရှင်းရှင်း နေထိုင်တတ်သူတစ်ယောက်မှ အာဏာငန်းဖမ်းနေသော ပဒေသရာဇ်ဘုရင်တစ်ယောက်လို ပြောင်းလဲခဲ့ပုံတို့ကို ကြိုးစားဖြေရှင်းပြခဲ့ရာတွင် အကယ်၍ မိမိ၏ ပျက်ကွက်မှုနှင့် အဆမတန် ချဲ့ကားမှုတို့ကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားတွေ အတိဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်တို့ကို ၎င်းတို့ဘက်က သတိမထားမိနိုင်လောက်အောင်ပင် သံသယရှိနေသည်ဆိုလျှင်၊ ထိုအာဏာရှင်၏ အဆိုးမြင်အယူအဆသည် ဘယ်နေရာမှာ အခြေခံပါသလဲ၊ သူသည် အမြဲတစေ ယုတ်ရိုင်းကြမ်းတမ်းခဲ့ပါသလား၊ (သို့) မမျှော်လင့်ဘဲ အာဏာရလာရာက တဖြည်းဖြည်း အာဏာရူး ရူးခဲ့ပါသလား။ စသည့် မေးခွန်းများ၊ မေးထားရာ၊ ရိုးရှင်းသော ဘဝမှ အာဏာသို့သွားရာ ဦးသန်းရွှေ၏ ဘဝခရီးမြေပုံအညွှန်းကို ရေးဆွဲဖို့ ကျွန်ုပ်၏ ကြိုးပမ်းမှုတွင် ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လို ပြောင်းလဲတတ်သည်ဆိုသော လမ်းညွှန်မှုများ၊ မရှိသော်လည်း ဆိုခဲ့သလို မေးခွန်းတို့ကို ဖြေဆိုရင်း ၎င်းနှင့်ပတ်သက်သော နိဂုံးကမ္ဘကိုကား စာဖတ်သူတွေဘာသာ ချုပ်ဖို့ ချန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးဖြစ်လာသော ၁၉၉၂ ခုနှစ် ကာလများက ဦးသန်းရွှေကို လူတော်တော်များများက အလယ်အလတ်သဘောထားအဖြစ် ကြိုဆိုခဲ့ကြပြီး၊ စစ်အစိုးရပုံစံကို ပြောင်းလဲလိမ့်မည်ဆိုသော မျှော်လင့်ချက်တွေလည်း မြင့်တက်လာခဲ့သည်၊ ထိုကာလအတွင်း သူနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သော သံမှူးတို့ကလည်း ဦးသန်းရွှေ၏ ရင်းနှီးဖော်ရွေသော ဆက်ဆံရေးကို အလေးထားဖော်ပြခဲ့ကြရာ၊ ဦးသန်းရွှေ၏ ဘဝကောက်ကြောင်းကို ဖော်ပြထားသော ယခုစာအုပ်ကား။ အာဏာသည် လူကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ အကြွင်းမဲ့အာဏာသည် အကြွင်းမဲ့ပျက်စီးစေတတ်သည် ဆိုသော လော့အက်တန်၏စကားကို သက်သေခံနေသလို ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မြန်မာပြည်၏ တစ်ကိုယ်တော်အာဏာရှင် မဖြစ်မီကပင် လက်ထဲက အာဏာတွေ တဖြည်းဖြည်း များလာသည်နှင့်အမျှ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း၊ အေးအေးလူလူ နေထိုင်တတ်သော ဦးသန်းရွှေ၏ အမူအကျင့်ကောင်းတွေ ပွန်းပဲ့ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မတော်လောဘတွေ ဖြစ်လာရာက အခြားအာဏာရှင်တွေနှင့် မခြား ကိုယ့်ဖို့ဆိုတာတွေ များလာသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဘက်တာဝန်တို့ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် တစ်လျှောက်လုံး သူ့ကိုသူ ပလွှားမောက်မာတာမျိုး မရှိခဲ့သည့်အပြင်၊ ယခင် အာဏာရှင်ဟောင်း ဦးနေဝင်း၏ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်ခဲ့သော လုပ်ရပ်တို့ကိုဖြစ်စေ၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းခဲ့ရသော အကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်စေ၊ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးကို ပြန်ဖော်ဆောင်လိုသဖြင့် ကြိုးစားခဲ့ကြသော စစ်ဘက်အရာရှိတို့ကို ရှင်းထုတ်ပစ်ခဲ့သော ဦးနေဝင်း၏ လုပ်ရပ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်စေ ဦးသန်းရွှေအနေနှင့် မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည့် အထောက်အထား လုံးဝ မတွေ့ခဲ့ရဘဲ၊ သူသည် အထက်က ပေးအပ်ခဲ့သော တာဝန်တို့ကို ဦးလည်မသုန် ထမ်းလာခဲ့သဖြင့် အထက်လူကြီးတို့က အားကိုးခဲ့ရသော အတွင်းလူယုံတစ်ယောက်အဖြစ် လူသိများခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

သူ၏ အဓိကမျှော်မှန်းချက်မှာ စစ်တပ်အင်အားနှင့် နိုင်ငံရေးအာဏာကို ချုပ်ကိုင်ထားပြီး နိုင်ငံရေးတွင် စစ်တပ်က အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုအနေနှင့် ပါဝင်နေဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ်သူ၏ အပြင်းပြဆုံးဆန္ဒမှာ ရှေးဟောင်းမြန်မာ့သမိုင်းက ဖွင့်ဆိုခဲ့သော ရှေးဘုရင်တွေ နမူနာအတိုင်း သူ၏ အမွေတို့ကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ထားခဲ့ဖို့ဖြစ်သည်။

ဦးသန်းရွှေကို သေချာနားလည်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရာတွင် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မြန်မာပြည်၊ ရန်ကုန်နှင့် နေပြည်တော်မြို့များအပါအဝင် အရှေ့အနောက် နိုင်ငံအတော်များများမှ မြို့ကြီးမြို့ငယ်ပေါင်းများစွာကို ခြေဆန့်ခဲ့၍ လူပုဂ္ဂိုလ်များစွာနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ရသလို စာအုပ်စာတမ်းအထောက်အထားများစွာကိုလည်း လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခုစာအုပ်သည် မြန်မာပြည်မှ စစ်အာဏာရှင်ကြီးတစ်ဦး၏ မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ခွာကြည့်ထားသော ဦးသန်းရွှေအကြောင်းဖြစ်သလို ခေတ်ပြိုင် မြန်မာနိုင်ငံရေးသမိုင်းကြောင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဦးသန်းရွှေနှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက် အထောက်အထားတို့ကို ရယူရာတွင် တစ်ချို့တစ်ဝက်မှာ သူနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သူ၊ သိကျွမ်းခဲ့သူတို့ကို လူတွေ့မေးမြန်းခဲ့သည်များဖြစ်၍ ကျန်အချက်အလက်များကမူ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေထားသော စာအုပ်စာတမ်းများဖြစ်လေရာ၊ အကြောင်းအရာ တစ်ခုစီတိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်ဘက်က ဂရုပြု၍ စိစစ်ထားပါသော်လည်း အချို့အချက်အလက်များကမူ သတင်းပေးပို့ချက်နှင့် အရပ်ပြောစကားပေါ်တွင် အခြေခံလာခဲ့ကြသဖြင့် ပကတိအချက်အလက်နှင့် အနည်းငယ်ခြားနားကောင်း ခြားနားနိုင်ပါသည်။ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားဖော်ပြရာတွင် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် စစ်အာဏာရှင်အုပ်ချုပ်ရေးအောက် ရောက်လာခဲ့သော ခေတ်သစ်မြန်မာသမိုင်း နောက်ခံပေါ်တွင် ဦးသန်းရွှေ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို တင်ပြထားသဖြင့် ဦးသန်းရွှေ အတ္ထုပ္ပတ္တိတစ်ခုတည်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် မပြောနိုင်ပါ။ ထို့ပြင် ဦးသန်းရွှေ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရရှိခဲ့သော အချက်အလက်များထဲမှ တချို့မှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွဲလွဲနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် သုတေသနပြုရာတွင် မြန်မာစကားမှာ အဟန့်အတားတစ်ခုဖြစ်စေခဲ့သော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာတတ် မြန်မာတို့၏ အကူအညီဖြင့် အဖိုးတန်သော အင်တာဗျူးနှင့် အထောက်အထားတို့ကို ရရှိခဲ့သည့်တိုင် မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော အထောက်အထားအချို့ကိုမူ ရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိပါ။

ဆိုခဲ့သလို အခက်အခဲအကျပ်အတည်းများစွာ ရှိခဲ့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ အဓိက မျှော်လင့်ချက်မှာ ဦးသန်းရွှေအကြောင်းကို ရှာဖွေလေ့လာနေသူတွေအတွက် ဤစာအုပ်တွင် အခြေခံအချက်အလက်တို့ကို စုစည်းပေးထားသလို ယင်းသို့ စုစည်း တင်ပြခြင်းအားဖြင့် ၁၈ နှစ်တာမျှ အာဏာကို တစ်ဦးတည်း ချုပ်ကိုင်ထားသည့်တိုင် ယနေ့အထိ ကမ္ဘာကြီးက မသိသေးသော အာဏာရှင်တစ်ဦး၏ မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ခွာကြည့်နိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဤစာအုပ်သည် ဦးသန်းရွှေ၏ ဘဝကို ဆန်းစစ်လေ့လာရင်း မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်းနှင့် မရင်းနှီးသူတွေအတွက်လည်း မိတ်ဆက်အဖြစ် မျှော်လင့်ရပါသည်။ ထို့ပြင်တမှု လူ့အခွင့်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ အခြေခံလွတ်လပ်မှုများကိုလည်းကောင်း အကြီးအကျယ် ချိုးဖောက်ခံနေရသော်လည်း၊ ကမ္ဘာကြီးက မျက်စိမရောက်၊ နားမရောက် ရှိနေသော အကျပ်အတည်းတို့ကို ရှုထောင့်သစ်မှ ကြည့်မြင်ရန် အထောက်အပံ့ ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဦးသန်းရွှေအကြောင်း၊ ပြုစုရေးသားနေသူတို့အတွက်လည်း ပို၍ပို၍ တိကျပြည့်စုံသော အချက်အလက်တွေ ရစေဖို့ စေ့ဆော်ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ မြန်မာစစ်ဘက်ရေးရာတို့ကို အထူးပြုလေ့လာနေသူ အင်ဒရူး ဆယ်က ယခုလို ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။

"အစိုးရအဖွဲ့၏ အမြင့်ဆုံးအဆင့်တွင်၊ အရေးကြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်စီက ဆုံးဖြတ်ပေးနေကြရာ၊ အထူးသဖြင့် အများဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးသူမှာ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေဖြစ်ပုံရသည်။ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် ပတ်သက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအမြင်နှင့် အယူအဆကိုကား ပြင်ပလူများအနေနှင့် လုံးဝ မသိရှိ၊ နားမလည်သလောက်ဖြစ်သည်။ အလားတူ နိုင်ငံ၏အနာဂတ်နှင့်ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ သူ့မိသားစုနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း ဦးသန်းရွှေ ဘာတွေစဉ်းစားနေသည်ကိုလည်း ဘယ်သူမှ မသိနိုင်သေး ၊ သို့ပေမယ့် သူစဉ်းစားမှုများမှာ ပေါ်လာမည့်ကိစ္စတွေအတွက် အရေးပါလေရာ ......"

အဆိုပါ အကြောင်းအရာသည် ကမ္ဘာ့ပေါ်က လူတွေအတွက် မှန်ကန်မှုရှိသလို ဦးသန်းရွှေ၏ အပြုအမူ၊ အကျင့်အကြံတို့ကို သဘောပေါက်နားလည်ဖို့ရာလည်း မြန်မာ့နိုင်ငံရေးကို အနီးကပ်လေ့လာနေသူတို့အတွက် အရေးပါသော မှတ်သားစရာဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးပြောလိုသည်မှာ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မပြီးဆုံးသေးသော အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီတိုက်ပွဲအတွက် ယခုစာအုပ်သည် အထောက်အကူဖြစ်စေ၍ ၎င်းတို့ ပေးဆပ်ခဲ့ရသော အသက်သွေးပေါင်းများစွာနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်းတို့အရ တရားမျှတမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းသော ဘဝများကို မြန်မာတို့ လွတ်လပ်စွာ တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ရပါသည်။

◆ ◆ ◆